

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2004/37/EF om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer og mutagener

(COM(2017) 11 final — 2017/0004 (COD))

(2017/C 288/07)

Ordfører: **Marjolijn BULK**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 19/01/2017 Rådet, 16/02/2017
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Plenarforsamlingens beslutning	24/01/2017
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	03/05/2017
Vedtaget på plenarforsamlingen	31/05/2017
Plenarforsamling nr.	526
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod):	149/0/3

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. EØSU bifalder, at arbejdet med at revidere direktivet om kræftfremkaldende stoffer er blevet indledt, og er indstillet på at bidrage til denne vigtige debat.

1.2. EØSU opfordrer Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af en eventuel udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener (i det følgende: »direktivet») til at omfatte reproduktionstoksiske stoffer.

1.3. Udvalget anbefaler kraftigt, at revisionen af direktivet og de ændringer, der er planer om i 2018, i højere grad får fokus på erhvervmæssig eksponering for de kræftfremkaldende stoffer, som rammer kvinder.

1.4. EØSU mener, at det er vigtigt, at Kommissionen i direktivet i samråd med arbejdsmarkedets parter, medlemsstaterne og andre interessenter formulerer en bedre fælles metode for indførelse af bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering.

1.5. Bindende grænseværdier for erhvervmæssig eksponering skal fastlægges på grundlag af videnskabelig og statistisk dokumentation, hvorunder der tages højde for forskellige faktorer som gennemførlighed og mulighederne for at måle eksponeringsniveauerne. I Nederlandene og Tyskland anvendes en risikobaseret tilgang, som gør det muligt at fastlægge de bindende grænseværdier med risikoniveauet som den væsentligste bestemmende faktor i et arbejdsmarkedsforlig.

1.6. EØSU finder det nødvendigt, at der oprettes programmer, som tilbyder alle, der på arbejdspladsen har været udsat for kræftfremkaldende stoffer, livslang helbreds kontrol inden for rammerne af de nationale sociale sikringsordninger eller offentlige sundhedssystemer.

1.7. Med henblik på at forbedre beskyttelsen af arbejdstagere mod kræftfremkaldende stoffer, mutagener og reproduktionstoksiske stoffer understreger EØSU, at medlemsstaterne bør sikre, at arbejdstilsynene har de fornødne økonomiske og menneskelige ressourcer til at udføre deres opgaver.

1.8. EØSU støtter de europæiske arbejdsmarkedsparters fælles holdning og anbefaler, at der indføres en bindende grænseværdi for erhvervsmæssig eksponering for formaldehyd.

1.9. EØSU anbefaler, at Kommissionen ved fastlæggelsen af en juridisk definition af udstødningsgas fra dieselmotorer tager SCOEL's konklusioner herom i betragtning.

2. Baggrund for forslaget

2.1. Kræft er den arbejdsforholdsbedingede årsag, der er skyld i flest dødsfald. I 2013 døde anslået 1,314 millioner mennesker af kræft i EU. Mere end 100 000 dødsfald i EU kunne henføres til arbejdsbetinget kræft. Kræft er den primære årsag til arbejdsrelaterede dødsfald i EU. Omkring 20 millioner arbejdstagere i EU er udsat for kræftfremkaldende stoffer på arbejdspladsen. Et studie offentliggjort i 2015 af det hollandske nationale institut for folkesundhed og miljø ⁽¹⁾ anslår de årlige omkostninger ved disse arbejdsbetingede kræfttilfælde til 334 mia. EUR.

2.2. Lovgivningen om beskyttelse af arbejdstagere mod arbejdsbetinget kræft findes i en række direktiver. Rammedirektivet ⁽²⁾ fra 1989 fastlægger generelle forpligtelser, der finder anvendelse for alle risici, og generelle foranstaltninger, som skal iværksættes på arbejdspladsen. Direktivet om kemiske agenser ⁽³⁾ finder anvendelse for alle farlige kemikalier. Asbestdirektivet ⁽⁴⁾ omhandler nogle specifikke behov for at forebygge asbestrelaterede sygdomme. Den allervigtigste lovgivning er direktivet om kræftfremkaldende stoffer, som blev vedtaget i 1990.

2.3. Direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener indeholder en række generelle minimumsforskrifter. Arbejdsgiverne skal identificere og vurdere risici og forebygge eksponering, hvis der forekommer risici. Hvis det er teknisk muligt, skal de kræftfremkaldende stoffer erstattes med en ikkefarlig eller mindre farlig proces eller kemisk agens. Hvis dette ikke er teknisk muligt, skal de kemiske kræftfremkaldende stoffer fremstilles og anvendes i et lukket system for at forhindre eksponering, hvis dette er teknisk muligt. Hvis dette ikke er teknisk muligt, skal arbejdstagernes eksponering nedsættes til et så lavt niveau, som det er teknisk muligt.

2.4. Ud over disse generelle minimumsforskrifter fastsættes i direktivet grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for bestemte kræftfremkaldende stoffer og mutagener som en integrerende del af arbejdstagernes beskyttelse. Specifikke bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for bestemte kemiske agenser fremgår af bilag III til direktivet. For øjeblikket er der i bilaget kun fastlagt bindende grænseværdier for tre stoffer eller procesgenererede eksponeringer. Kun en lille procentdel af de arbejdstagere, der er udsat for kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske stoffer, vil være beskyttet af disse bindende grænseværdier.

2.5. I 2016 bebudede Kommissionen, at direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener ville blive revideret i tre faser. Et første forslag blev vedtaget i maj 2016 og er nu til behandling i Europa-Parlamentet og Ministerrådet. Et andet forslag blev vedtaget i januar 2017, og et tredje skal vedtages i 2018.

2.6. Revisionen af direktivet er en løbende proces. Med det første forslag blev to gældende bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering revideret og elleve nye indført. I Ulvskogbetænkningen ⁽⁵⁾ gav Europa-Parlamentet sin støtte til revisionsproceduren for direktivet og opfordrede bl.a. til, at dets anvendelsesområde udvides til også at omfatte reproduktionstoksiske stoffer, til indførelse af strengere grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for seks af stofferne og til fastsættelse af midlertidige grænseværdier for at give arbejdsgiverne ekstra tid til gennemførelsen. Europa-Parlamentet understregede tillige, at revisionerne i 2017 og 2018 af bilag III til direktiv 2004/37/EF bør inkludere, men ikke begrænses til stoffer, blandinger og processer som udstødningsgas fra dieselmotorer, formaldehyd, cadmium og cadmiumforbindelser, beryllium og berylliumforbindelser, nikkelforbindelser, arsen og arsenforbindelser og acrylonitril. Et meget stort flertal af de politiske grupper støttede det af Europa-Parlamentet fremsatte kompromisforslag.

⁽¹⁾ Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), *Work related cancer in the European Union. Size, impact and options for further prevention*, 2015.

⁽²⁾ Foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, Rådets direktiv 89/391/EØF (EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1).

⁽³⁾ Beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser, Rådets direktiv 98/24/EF (EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11).

⁽⁴⁾ Beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 28).

⁽⁵⁾ Ulvskogbetænkningen.

2.7. Det vigtigste mål med det andet forslag er at indføre fem nye bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering. Selv om komplekse blandinger med polycykliske aromatiske kulbrinter og brugt motorolie er opført i bilaget som værende omfattet af direktivets anvendelsesområde, fastsættes der ikke grænseværdier for disse to kræftfremkaldende stoffer. Med baggrund i sin egen analyse besluttede Kommissionen, at der på nuværende tidspunkt ikke skal træffes foranstaltninger vedrørende disse fem kræftfremkaldende stoffer⁽⁶⁾.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Direktivets anvendelsesområde er for øjeblikket begrænset til kræftfremkaldende stoffer og mutagener. Det bør overvejes at udvide det til reproduktionstoksiske stoffer. Ifølge Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) kan virkningerne af erhvervsmæssig eksponering for mænds og kvinders reproduktive system vise sig som ændrede kønshormonniveauer, nedsat libido og potens, forstyrret menstruationscyklus, for tidlig overgangsalder, sen menarche, forstyrrelser i æggestoksfunktion, forringet sædkvalitet og nedsat forplantningsevne hos mænd og kvinder. Toksisk eksponering kan være den direkte årsag til celledød i sæd og æg under udvikling. Eksponering under graviditet kan forstyrre fostrets udvikling. Toksisk eksponering kan have mange vidtrækkende konsekvenser: fosterdød, intrauterin væksthæmning, for tidlig fødsel, fødselsskader, død efter fødsel, forstyrrelser i kognitiv udvikling og ændret immunologisk følsomhed og kræft i barndommen. Er moderen eksponeret for kemikalier på arbejdet, kan det også forårsage forurening af modermælken. Nogle kemikalier med hormonaktivitet, såkaldte hormonforstyrrende stoffer, kan ændre det endokrine systems funktion og dermed have skadelige virkninger for forplantningsevnen, f.eks. dårlig sædkvalitet og beskadiget reproduktionsvæv hos mænd samt være årsag til visse gynækologiske sygdomme hos kvinder.

3.1.1. I henhold til REACH og flere andre specifikke retsakter (om kosmetiske produkter, biocider og pesticider) betragtes kræftfremkaldende stoffer, mutagener og reproduktionstoksiske stoffer som tilhørende en paraplygruppe af særligt problematiske stoffer. De har visse egenskaber til fælles, bl.a. har de alvorlige sundhedsskadelige konsekvenser, vanskelig risikoopfattelse (da konsekvenserne af eksponering ofte først indtræffer efter en lang latenstid), vanskelig risikostyring og problemer som følge af en »cocktail af effekter«, dvs. eksponering for to eller flere forskellige stoffer eller processer. I den nationale lovgivning i flere medlemsstater er det den tilgang, der er anlagt, og den støttes af arbejdsmarkedets parter på nationalt niveau. EØSU opfordrer Kommissionen til at gennemføre en konsekvensanalyse af en eventuel udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener til at omfatte reproduktionstoksiske stoffer.

3.2. EU-strategien mod arbejdsrelateret kræft bør have et større fokus på kvinder.

3.2.1. Eksponeringsmønstret og mønstret for, hvor kræften opstår, kan være forskelligt mellem mænd og kvinder. Brystkræft er f.eks. meget sjælden hos mænd, hvorimod det er den hyppigste kræftform hos kvinder. En række erhvervsmæssige eksponeringer kan være en medvirkende årsag til brystkræft.

3.2.2. Udvalget opfordrer kraftigt Kommissionen til en mere systematisk hensyntagen til erhvervsmæssig eksponering for kræftfremkaldende stoffer, som rammer kvinder, under revisionen af direktivet og de ændringer, der er planer om i 2018. Mange former for arbejde, hvor der er flest kvinder (sundhedsvæsen, rengøring, frisør osv.), indebærer eksponering for kræftfremkaldende stoffer, som er blevet ignoreret. Der er et behov for at fastlægge kriterier for identifikation og klassificering af hormonforstyrrende stoffer, som er en medvirkende årsag til nogle kræftformer. Forebyggelsen bør optrappes i forbindelse med anvendelsen af cytostatika (dvs. kemoterapeutika) i sundhedsvæsenet. Selv om ioniserende stråling ikke behandles i denne udtalelse, opfordrer EØSU kraftigt til en skærpelse af andre direktiver, navnlig direktiv 2013/59/Euratom.

3.3. Der er bred enighed blandt interessenter om funktionen og betydningen af de bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering. Bindende grænseværdier er vigtige, da de kan medvirke til at mindske risikoen, selv når der ikke er et sikkert niveau for eksponering. De skal fastlægges på et passende niveau under hensyntagen til videnskabelig dokumentation og gennemførlighedsaspekter.

3.3.1. Der er imidlertid ikke en ensartet metode i EU for fastsættelse af bindende grænseværdier. For øjeblikket fastsættes de af Kommissionen fra sag til sag. I de fleste tilfælde kan gennemsigtigheden og sammenhængen forbedres. Nogle bindende grænseværdier fungerer godt, mens andre ikke yder tilstrækkelig beskyttelse. EØSU mener, at ambitionerne må stå mål med udfordringen, når det er sundhed og menneskeliv, der står på spil.

⁽⁶⁾ Beryllium og uorganiske berylliumforbindelser, hexachlorobenzon (HCB), udstødningsgas fra dieselmotorer, pulver og røg fra gummiforarbejdning og 4,4-methylenbis(2-chloranilin).

3.3.2. En anden faktor er, at medlemsstaterne har forskellige tilgange. I nogle medlemsstater er der fastlagt bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for mere end hundrede forskellige kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske stoffer, mens der er i andre er tale om mindre end ti. Niveaue for disse grænseværdier kan variere fra land til land. Det skaber vanskeligheder for virksomheder med aktiviteter i flere lande med forskellige standarder og kan i nogle tilfælde give sig udslag i unfair konkurrence.

3.3.3. EØSU mener derfor, at det er vigtigt, at Kommissionen i direktivet fastlægger en metode for indførelse af bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering. Denne proces bør indebære en bred høring af arbejdsmarkedets parter, medlemsstaterne og andre interessenter, herunder NGO'er. Nationale erfaringer er en hjælp til at definere god praksis. EØSU mener, at især to elementer bør tages i betragtning:

3.3.3.1. For det første overensstemmelsen mellem de bindende grænseværdier for at undgå en situation, hvor arbejdstagere, som er udsat for bestemte stoffer, kan være i meget større risiko for at udvikle kræft end arbejdstagere, der er udsat for andre stoffer. I Tyskland og Nederlandene bakker arbejdsmarkedets parter op om en risikobaseret tilgang. Dette spiller en rolle ved fastlæggelsen af de bindende grænseværdier, da risikoniveaue tages i betragtning som den væsentligste bestemmende faktor i et arbejdsmarkedsforlig.

3.3.3.2. For det andet skal de bindende grænseværdier fastlægges på grundlag af videnskabelig dokumentation. Der skal tages højde for forskellige faktorer som gennemførlighed og mulighederne for at måle eksponeringsniveauerne. For at hjælpe arbejdsgiverne med at prioritere deres forebyggende foranstaltninger bør de udtrykkeligt henvises til det risikoniveau, der er forbundet med eksponeringsgraden.

3.4. I de fleste tilfælde er der en lang latenstid fra eksponering til udvikling af kræft. EØSU finder det derfor nødvendigt at beskytte udsatte arbejdstagere og arbejdstagere, som risikerer at blive udsat, ved at tilbyde alle udsatte arbejdstagere livslang helbreds kontrol inden for rammerne af de sociale sikringsordninger eller nationale sundhedssystemer.

3.5. EØSU anbefaler, at indsatsen i højere grad koncentrerer sig om videnskabelige og statistiske undersøgelser. Arbejdsrelateret kræft kan også skyldes stress, faktorer forbundet med arbejdets tilrettelæggelse, f.eks. skifteholdsarbejde, osv. Der bør rettes en større indsats og flere midler mod at forske i konsekvenserne og den potentielle synergieffekt af kombineret eksponering for forskellige faktorer såsom kemiske, biologiske og fysiske agenser, kemikalier, arbejdstilrettelæggelse osv.

3.6. EØSU understreger, at en af de væsentligste opgaver, når det gælder beskyttelse af arbejdstagerne mod kræftfremkaldende stoffer, mutagener og reproduktionstoksiske stoffer på arbejdspladsen, er at skærpe kontrollen med gennemførelsen og anvendelsen af direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener. Medlemsstaterne bør sikre, at arbejdstilsynene har de fornødne økonomiske og menneskelige ressourcer til at udføre deres opgaver og samtidig hjælpe virksomheder, især SMV'er, med at overholde disse nye bestemmelser. De bør intensivere samarbejdet med Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur, som har udviklet forskellige værktøjer, der kan forbedre kvaliteten af forebyggelsen på arbejdspladsen. Et af disse redskaber er det webbaserede interaktive risikoanalyseredskab OiRA, der er en webplatform, som skaber mulighed for udvikling af sektorspecifikke risikoanalyseværktøjer på et hvilket som helst sprog efter en nem og standardiseret metode.

4. Særlige bemærkninger

4.1. I det andet forslag vedrørende direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener indføres der bindende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering for yderligere fem kræftfremkaldende stoffer.

4.1.1. *Epichlorhydrin* er et kræftfremkaldende stof uden nedre grænse. Antallet af udsatte arbejdstagere i EU ligger på 43 813. Kommissionen foreslår en bindende grænseværdi på 1,9 mg/m³. 15 medlemsstater vil skulle indføre (7) eller revidere (8) deres grænseværdi for at få den ned på 1,9 mg/m³. Ca. 69 % af de udsatte arbejdstagere anslås at arbejde i disse 15 medlemsstater og vil derfor have fordel af en bedre retlig beskyttelse efter indførelsen af denne bindende grænseværdi. EØSU mener, at den foreslåede bindende grænseværdi vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.1.2. *Ethylendibromid* er et genotoksiske kræftfremkaldende stof uden nedre grænse. Færre end 8 000 EU-arbejdstagere anslås at være potentielt eksponeret for 1,2 dibromethan. Kommissionen foreslår en bindende grænseværdi på 0,8 mg/m³ (0,1 ppm). 20 medlemsstater vil skulle indføre (11) eller revidere (9) deres grænseværdi for at få den ned på 0,8 mg/m³. 81 % af de udsatte arbejdstagere anslås at arbejde i disse 20 medlemsstater og vil derfor have fordel af en bedre retlig beskyttelse efter indførelsen af denne bindende grænseværdi. Meromkostningerne for virksomhederne (herunder mikrovirksomheder og små virksomheder) forventes at være meget lave. EØSU mener, at den foreslåede bindende grænseværdi vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.1.3. *Ethylendichlorid* er i henhold til CLP-forordningen klassificeret som et kræftfremkaldende stof i kategori 1B. Færre end 3 000 arbejdstagere er potentielt eksponeret herfor i Europa ⁽⁷⁾. Kommissionen foreslår en bindende grænseværdi på 8,2 mg/m³ pr. 2 ppm. 23 medlemsstater vil skulle indføre (5) eller revidere (18) deres grænseværdi for at få den ned på 2 ppm, så forventningen er, at en stor andel af de udsatte arbejdstagere vil have fordel af en bedre retlig beskyttelse. EØSU mener, at den foreslåede bindende grænseværdi vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.1.4. *4,4'-methylendianilin (MDA)* er et genotoksisk kræftfremkaldende stof. Det anslås, at mellem 70-140 mennesker er udsat for luftbåren MDA i den kemiske industri. Antallet af mennesker, som er eksponeret via huden, er betydeligt højere og forventes at ligge på mellem 390 000 og 3,9 millioner arbejdstagere ⁽⁸⁾. Kommissionen foreslår en bindende grænseværdi på 0,08 mg/m³. 23 medlemsstater vil skulle indføre (12) eller revidere (11) deres grænseværdi for at få den ned på 0,08 mg/m³. EØSU mener, at den foreslåede bindende grænseværdi vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.1.5. *Trichlorethylen* er af Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC) klassificeret som et kræftfremkaldende stof i kategori 2A og i EU som et kræftfremkaldende stof i kategori 1B i henhold til CLP-forordningen. Det anslås, at ca. 74 000 arbejdstagere i EU potentielt er udsat for trichlorethylen. Kommissionen foreslår en kombination af en bindende grænseværdi på 54,7 mg/m³ pr. 10 ppm og en korttidseksponeringsgrænse (STEL) på 164,1 mg/m³ pr. 30 ppm. Af de 22 medlemsstater, som allerede har indført en national bindende grænseværdi for trichlorethylen, har 16 også en STEL. 17 medlemsstater vil skulle indføre (6) eller revidere (11) deres bindende grænseværdi for at få den ned på 54,7 mg/m³ (10 ppm). Næsten 74 % af de udsatte arbejdstagere anslås at arbejde i disse 17 medlemsstater og vil derfor have fordel af en bedre retlig beskyttelse efter indførelsen af grænseværdien. EØSU konstaterer, at et antal medlemsstater har fastlagt en lavere bindende grænseværdi for trichlorethylen med støtte fra arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger. På EU-niveau bør en lavere bindende grænseværdi påregnes for at nedbringe den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.2. Selv om komplekse blandinger med *polycykliske aromatiske kulbrinter* og brugt motorolie er opført i bilaget som værende omfattet af direktivets anvendelsesområde, fastsættes der ikke grænseværdier for disse to kræftfremkaldende stoffer.

4.2.1. *Komplekse blandinger med polycykliske aromatiske kulbrinter* indeholdende benzo(a)pyren som indikator. Polycykliske aromatiske kulbrinter er en stor kategori af organiske forbindelser. EØSU mener, at den foreslåede foranstaltning vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

4.2.2. *Mineralolier i form af brugte motorolier*. Eksponering for mineralolier i form af brugte motorolier kan være årsag til hudkræft. Antallet af udsatte arbejdstagere anslås til 1 million, hvoraf de fleste er beskæftiget med vedligeholdelse og reparation af motorkøretøjer. EØSU mener, at den foreslåede foranstaltning vil bidrage til at reducere den arbejdsrelaterede kræftbyrde.

5. Andre stoffer og processer, der bør tilføjes

5.1. *Formaldehyd*. Kommissionen har ikke foreslået en bindende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering for formaldehyd. I 2009 konkluderede IARC, at der var tilstrækkelig dokumentation for en kausal sammenhæng mellem eksponering for formaldehyd og myeloid leukæmi hos mennesker. Den information, der findes vedrørende formaldehyd, er tilstrækkelig til at fastlægge en sundhedsbaseret grænseværdi, en tidsvægtet gennemsnitlig koncentration over 8 timer og en STEL. På grundlag af de eksisterende data har SCOEL fastlagt en grænseværdi for erhvervmæssig eksponering på 0,3 ppm (8 timers tidsvægtet gennemsnitlig koncentration) med en STEL på 0,6 ppm. Herefter besluttede også Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen at anbefale denne grænseværdi over for Kommissionen. I 2016 bad de europæiske arbejdsmarkedsparter Kommissionen om at optage denne af SCOEL foreslåede sundhedsbaserede grænseværdi som en bindende grænseværdi for erhvervmæssig eksponering for dette kemikalie ⁽⁹⁾. EØSU er enig i denne fælles holdning og mener, at der bør indføres en bindende grænseværdi.

⁽⁷⁾ Data fra 2009.

⁽⁸⁾ Institute of Medicine (IOM, omdøbt til HDM i 2016) Research project P937/9 vedrørende 4,4'-methylendianilin, maj 2011.

⁽⁹⁾ Anmodning fra EPF, EFS, ACEA, ETRMA, Formacare og EPRA om at optage formaldehyd i bilag III til direktiv 2004/37/EF om kræftfremkaldende stoffer og mutagener, 15. juli 2016.

5.2. *Udstødningsgas fra dieselmotorer.* I 2012 klassificerede Det Internationale Kræftforskningscenter (IARC) alle udstødningsemissioner fra dieselmotorer som kræftfremkaldende stoffer i kategori I (kendte kræftfremkaldende stoffer). Ifølge Kommissionen er mere end 3 millioner arbejdstagere i Den Europæiske Union udsat for udstødningsemissioner fra dieselmotorer på arbejdspladsen. Det samlede antal arbejdstagere, der er udsat for disse gasser gennem i det mindste en del af deres arbejdsliv, lå på 12 millioner i 2010, og kan potentielt være steget til 20 millioner i 2060. I Kommissionens konsekvensanalyse anføres det, at manglen på lovgivning, som forbyder eksponering for udstødningsgas fra dieselmotorer på arbejdspladsen, vil være årsag til 230 000 dødsfald i EU i perioden 2010 til 2069.

5.2.1. Kommissionens væsentligste argument for ikke at inkludere udstødningsgas fra dieselmotorer i bilag I og bilag III til direktivet om kræftfremkaldende stoffer og mutagener er, at det vil være vanskeligt at fastlægge en juridisk definition, som skelner mellem nye motorer og gamle motorer. Efter EØSU's opfattelse er hensigten med direktivet ikke at definere tekniske standarder for motorer, men at fastlægge en juridisk definition af udstødningsgas fra dieselmotorer som en kræftfremkaldende proces i overensstemmelse med videnskabelig dokumentation og IARC's evaluering. På arbejdspladsen kan arbejdstagerne være udsat for udstødningsgas fra flere dieselmotorer, som skal overholde forskellige standarder for eksponering. Andre faktorer er af stor betydning for eksponeringens karakter: forbrændingstemperaturer og vedligeholdelse og rengøring af motorer. En bindende grænseværdi kan defineres under hensyntagen til koncentrationen i luften af elementært kulstof. EØSU mener, at følgende konklusion fra SCOEL bør tages i betragtning: Selv om toksikologiske oplysninger taler for en grænseværdi (muligvis på 0,02 mg DEP/m³ eller under svarende til 0,015 mg EC/m³), viser epidemiologiske data, at der allerede ved eller under disse eksponeringsniveauer er en betydelig kræfttrisiko. En grænse for erhvervsmæssig eksponering, som yder arbejdstagerne tilstrækkelig beskyttelse, kan derfor ikke fastlægges på grundlag af de foreliggende data og analyser. Imidlertid vil såvel toksikologiske som human epidemiologiske data fortsat blive indsamlet og evalueret ⁽¹⁰⁾.

Bruxelles, den 31. maj 2017.

Georges DASSIS

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁰⁾ Udtalelse nr. 403 fra SCOEL, 2016.